

10 argumenter imod CCS

1. Klima – timing

Hvis CCS bliver færdigudviklet i 2020 vil kun **3 %** af de globale CO₂-udledninger fra kulfyrede værker **fra 2010 til 2030** kunne undgås.

Kun ca. **10 %** af de globale CO₂-udledninger fra kulfyrede anlæg **fra 2010 til 2050** kunne undgås.

Dvs. at ca. **90 %** af CO₂-udledningerne **fra 2010 til 2050** vil gå til atmosfæren og i stor målestok bidrage til den globale opvarmning.

2. Energi. Energiregnskab. Klimaeffektivitet

Det vil kræve 25-40 procent mere energi at opfange ca. 85 procent af CO₂'en på et værk. Når produktion af denne ekstra energi, opførelse af CCS-anlæg, bygning af transportinfrastruktur og udslip fra andre aktiviteter medregnes, betyder det, at kun 70-75 procent af CO₂-udledningerne kan undgås **på det enkelte værk**.

3. Energiplanlægning

Krav om, at nye kulfyrede værker skal være "CCS-parate", vil blot åbne for bygning af endnu flere kulraftværker. Disse værker vil kunne køre i mange år uden CCS, alt imens man venter på, at teknologien udvikles. CCS er en storskala-teknologi knyttet til store CO₂-udledere som kraftværker og sværindustri, og CCS gør værkerne så meget dyrere, at de vil komme til at køre døgnet rundt og levere grundlast. Det passer dårligt sammen med vedvarende energi som sol og vind, der svinger i produktionen.

I et bæredygtigt energisystem baseret på vedvarende energi er der brug for mindre, decentrale kraftvarmeværker, der kan fyres med biomasse, og som kan tilpasses produktionen af energi fra sol og vind.

4. Mennesker, samfund og miljø

CCS vil forlænge 'kulalderen' med de skader på menneskers helbred, på natur og miljø og lokale samfund, der følger med brydningen af kul. CCS kræver store ekstra mængder vand. [+ 60-120 % vandforbrug; + 30-180 % kølevand]. Ved værker, der ikke ligger ved havet, vil det mange steder forværre manglen på ferskvand.

5. Finansiering

Et fuldt CCS-anlæg inkl. transport mv. vil koste 5-25 mia. kr. Hertil kommer omkostninger til etablering af lager, drift og overvågning samt brydning og transport af ca. 40 % mere kul. Det bliver så dyrt, at intet CCS-anlæg vil blive opført uden massiv offentlig støtte.

6. Offentlig prioritering

CCS kan som nævnt kun udvikles med store offentlige tilskud. Disse midler kan ikke bruges to gange, så CCS er en konkurrent til investeringer i vedvarende energi (VE) og energieffektivisering. Det ses bl.a. i EU's genopretningsprogram fra 2009.

7. Sikkerhed

Udsivende CO₂ fra kompressionsanlæg, pipelines, injektionsanlæg og nye borehuller samt fra forkastninger, forladte dårligt forseglede borehuller og sprækker i undergrunden kan ødelægge grundvand. Sker det fra lagre i geologiske formationer under havbunden, vil det påvirke havmiljøet negativt. I koncentrationer over 5 % er CO₂ livsfarligt for mennesker og dyr.

8. Lageransvar

EU's CCS-direktiv giver mulighed for at operatøren hurtigt kan overlade ansvaret til det offentlige. NOAH mener, at operatøren af et CO₂-lager skal pålægges det fulde ansvar for mængden af CO₂ i lageret og stille sikkerhed for en længere årrække.

9. CDM

Hvis CCS godkendes under CDM – en af Kyoto-protokollens fleksible mekanismer - får de rige lande fordelene via de mange nye kreditter fra CCS i udviklingslandene. Kvotepriisen vil falde, og den hjemlige reduktionsindsats vil aftage. Det giver mindre plads til VE og energieffektiviseringer. Få, relativt veludviklede udviklingslande vil få størstedelen af projekterne – og den allerede eksisterende skævhed i CDM vil øges. CCS vil få samme gøgeungeeffekt på CDM som industrigassen HFC-23 har haft.

10. Offentlig debat og accept

Kulindustrien og den øvrige CCS-lobby er klar over risikoen for modstand mod CCS i offentligheden. De påvirker derfor politikerne til hurtigt at give tilsagn om offentlige tilskud til forskning, udvikling og demonstration af CCS. Den strategi er lykkedes i flere lande - og i EU.